

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

*For Tomashy's Book
No. 1000
Plevna*

ОБЯВЛЕНИЕ.

Подписанный обявявамъ за всеобщо знание на всички Г-да, Г-жи и Г-ци въ Плевенски окръгъ, че отъ 6-й Май н. г. Дружеството Сингеръ, отваря складъ отъ Схизински Шевни Машини Сингеръ, за проданъ въ гр. Плевенъ.

Склада се намира срѣщу Шадравана, при дюкяна на Г-нъ Н. Ц. Чобановъ. Продажбитѣ ставатъ въ брой и въ почекъ, съ гаранция направена безплатно.

Съ почитание:
За Г. Наидлингеръ
Ст. Н. Ярановъ.

ВИДА Д. РУСКОВА извѣстява, че продава собственни си дюкянъ находящъ се въ срѣднитѣ дюкяни на Съръ-Пазаръ подъ № 918 при съсъди: Димитър Манговъ, Никола Мръвковъ, Съръ-Пазаръ и главната Александровска улица. Желаящитѣ да го купятъ нека се явятъ за споразумение при Г-на Иванъ А. Лигловъ.

2—76—3

ТЕЛЕГРАММИ

Цариградъ, 13 Май 10 ч. 20 с. Т. Ц. В. Българския Князь и Княгинята пристигнахъ тукъ съ парахода (Vogwarts) на Австрийското паракодно дружество Lloyd Н. И. В. Султана чръвъ адютантитѣ си Маршалъ Шарикъ Паша, Генералъ Ахмедъ Али Паша покани августейшитѣ пажници да поживятъ въ Императорския палатъ Илдъзъ. Н. Ц. В. носящъ мундиръ на Османски Маршалъ, и Н. Ц. В. Княгинята излѣзохъ на сухо въ Топхането, гдѣто тѣ бѣхъ посрѣщани съ военни почести, а отъ тамъ се отправихъ за Илдъзкия палатъ. Приемътъ на Н. И. В. Султана бѣ много любезенъ. Т. Ц. Височества ще постоятъ тукъ само 24 часа.

Цариградъ, с. д. Н. Ц. В. Князьтъ посети г-жа Маркова съпруга на Българския прѣдставителъ. Вечерта въ Илдъзкия палатъ се даде вечеря Гала, на която бѣше поканенъ цѣлия персоналъ на Българското дипломатическо агентство: Т. Ц. Височества тржватъ утрѣ.

Цариградъ, с. д. 9 ч. в. (по кошевѣ пжтъ). Носещието на Н. Ц. Височество Князь Фердинандъ нѣмало никаква политическа цѣль отъ страна на България въобще се говори, че Князьтъ желаятъ да се завърне въ България прѣвъ Дедеагачъ, но по желанието на Н. И. В. Султана променилъ маршрутитѣ си отъ Дедеагачъ за Цариградъ и по настояването на Н. И. В. Султана Н. Ц. В. Князьтъ отложилъ до утрѣ опрѣдѣленото си за днесъ патуване. Въ врѣме на приемътъ Н. Ц. В. Княза Фердинанда Н. И. В. Султана носеше отгърлието на Българския орденъ „Св. Александър“.

Цариградъ, с. д. (по кошевѣ пжтъ). Днесъ подиръ обѣдъ Съръ Филипъ Къри придруженъ отъ Леви Къри биде приетъ Н. И. В. Султана на прощания ауденция Съръ Филипъ Къри прѣдстави първия секретаръ на посолството г-нъ Бунсенъ като врѣменно управляющъ английското посолство. Англия поиска съгласието на В. Порта да се назначи като посланикъ въ Цариградъ досегашния въ с. Петербургъ английски посланикъ г-нъ Оконоръ.

Мадридъ, с. д. Официално отъ Манила телеграфиратъ че болшинството отъ главатаритѣ на послѣдното въстание е прѣдложило на Генерала Августина да зацѣпва Испанската Кауза.

Лондонъ, с. д. Тѣлото на Гладстонъ се внесе отъ Хаварденския замъкъ до близката селска черкова. Ковчегътъ се носеше отъ старитѣ слуги на покойния. Присѣствуваха всичкитѣ членове на семейството и многоброенъ народъ; довечера тѣлото ще се внесе въ Лондонъ.

Будапеща, с. д. Австрийската делегация гласува обикновеннитѣ и извънрѣднитѣ бюджети на войната и марината. Военния министръ констатира че всичкитѣ оратори изразиха симпатия къмъ войската. Той заяви, че е невъзможно да се намали военната служба на двѣ години, безъ да се не увѣличи числото на новобранцитѣ; сжщо е невъзможно да се намали състава на войската, поддържането на нѣмския языкъ като официаленъ языкъ на войската е съвършено нуженъ. Угарската делегация гласува допълнителния воененъ кредитъ отъ 30 милиона фиоринта.

Люксембургъ, с. д. Великия дукъ падна и си счу-

пи лѣвото ребро състоянието му почти е удовлетворително.

Вашингтонъ, с. д. Прѣдседателя г-нъ Макъ Кинлей издаде прокламация, съ която повиква подъ знамената 75000 доброволци, освѣтъ отъ повикани на 11/23 миналий априлъ. По този начинъ всичката войска, която обама и доброволцитѣ се покачва до 280,000.

Ню-Йоркъ, с. д. Специалния кореспондентъ на в. New-york Herald въ Портъ с. Preis (Haiti) потвърдява че флотата на адмирала Червера се намѣрва сега въ Сантьяго.

Вашингтонъ, с. д. г-нъ Лонгъ получи официална новина, че бременосецътъ „Oregon“ пристигналъ сутринта при източното крайбрежие на провинцията Флорида по слѣдъ обѣдъ тръгналъ пакъ за неизвѣстно мѣстоназначение.

Българъ, с. д. Кассационния сждъ касира присждитъ, които оправдаваше г-на Пашича, новъ процесъ ще почне на скоро.

Плевенъ, 17 Май 1898 г.

Отъ нѣколко врѣме насамъ отъ опозиционната преса е повдигнатъ въпроса за сгруппирането на всички опозиционни фракции въ едно, за да се дѣйствува по-енергически за свалянето на днешния кабинетъ. Нѣкой вѣстници даже прѣдаватъ на тази сгруппировка значение, което тя не заслужва и послѣдствия, които спорѣдъ насъ, никога нѣма да оцѣстивятъ България. Много пжти сме казвали и днесъ повтаряме да кажемъ, че нашата опозиция не се въодушевява и не се бори отъ желание да помогне съ нѣщо на народа, а за користи, цѣли, защото днесъ всѣки има прѣдъ видъ по напрѣдъ личнитѣ цѣли, а послѣ общитѣ. Ний нѣмаме идеални борци въ рѣдоветѣ на опозицията, защото всѣки отъ тѣхъ поставя на първо мѣсто своитѣ лични амбиции и интереси и послѣ общитѣ, които служатъ като було, задъ които се прѣкриватъ първитѣ. Това не е скрито за никого. Но да се постигне подобна сгруппировка на разнитѣ партии въ едно при днешнитѣ обстоятелства е невъзможно, защото отъ нѣколко години насамъ партиитѣ поникнаха у насъ като гхбитѣ, и всѣки на когото щастието е помогнало да стане у насъ министръ, стои на чело по на една партия. Тѣзи партии, макаръ и части отъ една партия, се различаватъ много една отъ друга. Тѣхъ раздѣлятъ възгледи по вътрѣшната и външна политика на страната, възгледи по вътрѣшното управление на страната, личнитѣ каприции на стоящитѣ на чело лица като водители на разнитѣ фракции, личнитѣ амбиции на водителитѣ, стремлението на нѣкои да блѣснатъ прѣдъ другитѣ, завистта единъ къмъ другъ на водителитѣ и още други частни дертове. Ний не можемъ да си прѣдставимъ какъ двѣ фракции—русифилска и русофобска ще могатъ наедно да направляватъ държавното кормило, за да облагодѣтелствуватъ България; това ще бѣде една комедия отъ грѣшки, която ще ни прѣдстави за най-долния народъ, у когото липсватъ здравомислещи интелигентни хора, защото ако стане подобна сгруппировка, то съединителната жица, на това ще бѣде парата и властта. А това е компрометируещото, защото ще се установи де факто, че опозиционнитѣ държавни мжже, за да се настанѣтъ на властъ и да получатъ голѣми и тлѣсти заплати сж готови на всѣкакви компромиси, даже и съ свѣстѣта си. При това, нека си признаеме, че съединението на всичкитѣ опозиционни фракции нѣма да донесе никакви облаги за страната, защото всичко ще бѣде хаосъ и още първия денъ ще се появятъ недоволства, кой да се постави на чело. Всѣки ще тегли въглена къмъ себе си и въ конце концовъ ще излѣзе на дѣло баснята за орела, рака и щуката. Такава сгруппировка може да бѣде осжествима, но при съвсѣмъ други обстоятелства, като при една война, но не и при днешнитѣ об-

стоятелства, когато отечеството не се угрожава отъ никого, когато всичко си върви по прѣдназначенъ редъ, когато всичко си е мирно и тихо и когато насилиението се е прѣдало на своитѣ мирни занаяти. Ако прѣди 1894 год. имаше негодувание противъ режима на Стамболова, и дойде на властъ смѣсения кабинетъ на Стоилова и Радославова, слѣдъ паданието на първия, и тогава нѣмаше никаква сгруппировка на партии. Това бѣше послѣдствие отъ общето негодование противъ непоносимия Стамбуловъ режимъ. Никакво сравнение не може да се допустне между днешнитѣ обстоятелства и тогавашнитѣ. При това като вземаме личнитѣ обиди, които и днесъ се отправятъ по адресъ на разнитѣ водители на партиитѣ отъ тѣхнитѣ противници, които още повече ожесточаватъ послѣднитѣ единъ къмъ другъ, ний не можемъ да допустнемъ никаква възможность за сгруппирането на партиитѣ у насъ. Каква съвмѣстна борба противъ днешното правителство могатъ да ръководятъ Каравеловъ, Радославовъ, Свиричъ Петковъ, Цанковъ, пжкъ най-послѣ и Начевичъ, когато помежду тѣзи лица, освѣнъ гдѣто сжществува различие въ възгледовѣ, но и най-голѣмия антагонизмъ. Свиричъ и Каравеловъ или Каравеловъ и Начевичъ, това сж комбинации, които не може да побере никой разумъ. Като исхождаме отъ тука ний не можемъ да допустнемъ, че може да се осжществи на дѣло идеята да се сгруппиратъ всички партии въ едно, за да свалятъ днешното правителство. Може да се върва сгруппирането на двѣ партии, които поддържатъ едни и сжщи начала, които не различаватъ по възгледовѣ си за вътрѣшната и външната политика на страната, но на всичкитѣ партии въ едно—никога. И ако това се осжществи, то ще стане само при условие, когато подбудителната причина бѣде жаждата за пари и слава, но не и доброто на страната, защото отъ една сбирщина на лица, които жаждата за пари е заслѣпила, добро не може да се очаква за страната. Такава една комбинация може да убие съвършено престижа на България, защото ще се изваде на сцената обстоятелството, че нашитѣ опозиционни водители щомъ могатъ за пари и да бждатъ министри да плюятъ на принципи и идеи и да правятъ компромиси съ свѣститѣ си сж цѣли бай Ганювци.

МѢСТНИ НОВИНИ

— На 11 Май слѣдъ 4 часѣтъ имаше градинско увеселение въ градската градина. Публика имаше доста. Военната музика, както и ученическиятъ оркестръ задоволиха публиката съ исвиренитѣ пиеси. Ученическиятъ хоръ, аккомпаниранъ отъ ученическиятъ оркестръ, изпълнихъ доста сполучливо нѣколко №. Въ 9 часѣтъ се тегли лотария. Отъ всичкитѣ билети—500 на брой печелихъ само 25, по отбрани прѣдмети. Увеселението се продължи при хубавото врѣме, което доста спомогна да се стече повече публика, до 10 1/2 часѣтъ. Печалбата отъ това увеселение възлиза на около 300 лева и е прѣдначена за фонда: Алеко Константинъ.

— 11 Май, празникътъ на славянскитѣ равно апостоли се отпразднува и тази година съ подабащото тържество. Литургията се отслужи въ църквата »Св. Параскева, Св. Св. Кирилъ и Методий и Св. Стефанъ“ отгдѣто шестинето мина по гренадерската и Александ. улица и се спре въ двора на Плевенското V-кл. Окр. училище, Тукъ се направи водосвѣтъ и се държехъ двѣ рѣчи отъ учителитѣ Кушиновъ и Стояновъ. Послѣдний не пропусна случая да каже нѣщо и за работници-

тъ. Следъ това ученически хоръ испѣ пѣсни за празника, слѣдъ което се почнаха игритѣ на учениците. Свирѣше Военната на IV на Н. Ц. В. Прѣстолонаслѣдника Князь Търновски полкъ.

— Една промишленостъ пропада. Европейскитѣ, а особно английскитѣ вѣстници отдавна сж заговорили за пропаданието на една промишленостъ, а именно за стъкларската промишленостъ. Въ Англия въ складовѣтъ стъкла и стъклени издѣлия имало тойкова много, щото не само нѣмало никаква нужда отъ ново производство, но дори и подиръ шестъ години най-малко нѣмало да се распродаютъ съществуващитѣ. Вслѣдствие на това прѣстава дирението, а слѣдователно и фабрицитѣ, които особно въ Англия, сж многобройни, принудени сж да спрѣтъ работитѣ си. По такъвъ начинъ сж хилядници работници ще останѣтъ на улицѣтъ. Но което е много любопитно, при всичката тая многобройностъ на стъклата и стъкленитѣ издѣлия, и при всичкото имъ недирение, цѣнитѣ имъ никакъ не сж слѣзли, или поне спада нието въ цѣнитѣ имъ е съвсѣмъ незначително.

— Електрическото освѣтление въ столицата. Столичния градско-общински съвѣтъ ще назначи наскоро новъ търгъ за електрическото освѣтление и електрическия трамвай, който търгъ ще се произведе на 15 ид. Юний.

— Мѣрки противъ маната на лозята. Както ни съобщаватъ, до сега сж внесени и продадени изъ разнитѣ краища на България повече отъ 800 прѣскачки противъ маната. Най много прѣскачки сж доставили: Бюрото на С. Ж. Дацовъ въ София 400, Ат. Овчаровъ въ Варна 100, Пловдивската окр. постоянна комисия 120, Г. Георговъ въ София 100, министерството на земледѣлието 85 и пр. Както ни съобщаватъ отъ г. Станимака, лозаритѣ почнали вече да прѣскатъ лозята си противъ маната.

— Единъ плебисцитъ. Единъ Нюйорски вѣстникъ неодавна устроиъ единъ видъ малкъ плебисцитъ, за да узнае точно дали Нюйорското население желае войната срѣщу Испания. Сутринта раздалъ на желѣзнопѣжнитѣ и паракондитѣ станций бѣли и жълти бюлетини и пѣтницитѣ записвали на тѣхъ името си, миролюбивитѣ на бѣлитѣ бюлетини, а военнлюбивитѣ на жѣлитѣ. Вечерта станало прѣброяванието на бюлетинитѣ и се намѣрило, че 11,549 гласували за войната и само 6, 285 за мира.

— Грозно прѣстѣпление въ с. Княжево. Нѣкоя си Камелия, дѣщеря на директора на спиртната фабрика въ с. Княжево, унгарскій подданикъ Холай, заявила вчера на властитѣ, че отдавна врѣме имала прѣстѣпни сношения съ баща си и за доказателство указалъ на едно мѣсто, гдѣто било заровено наскоро дѣтето — плодъ на тѣзи сношения. Сѣдебнитѣ власти се распорѣдили веднага и намѣрили тѣлото на дѣтето, слѣдъ което взели мѣрки за освидѣтелствование тѣлото отъ лѣкаритѣ, за да се констатира да-ли е било родено живо или мъртво. Злодѣйския баща и дѣщерята били арестувани.

— Спорния въпросъ между Ромъния и България, относително Дунавския островъ „Ешекъ-ада-сж“, щѣлъ да се разрѣши въ скоро врѣме отъ една смѣсена техническа комисия. Назначени сж вече българскитѣ делегати за тая комисия а именно г. г. майоръ Таневъ, майоръ Дерманчевъ и Руссенския окръженъ управителъ г. Каназирски.

— Когато ние написаме редовѣтъ за машинката „Австрия“ ние знаеме, че редактора на „Б.“ ще го бодне не толкова за истината, която вѣстника ни съобщи, колкото за лошата рекамадация за тази машина. Ние бѣхме длѣжни да направиме това, защото служиме на обществото, а не на машинитѣ Караиванови, които ги опитвали *възгъу своитѣ главини*. Караивановъ може да опитва горѣщата глава Табакова ако ще, па и на всичкитѣ му съмсленици, насъ ни малко интересува. Ако ние не рекомандуваме тази машина като по проста, това сме направили, че на основание опита, който е направенъ твърдѣ щателно отъ мѣстното винарско училище, отчета на което изслѣдване, ако желаѣтъ Караиванови, могатъ да видѣтъ и прочетѣтъ въ Вин. Земл. Вѣстникъ № 11 отъ 1897 г. въ който ще видѣтъ добръ до колко силно може да дѣйствува върху многочувствителнитѣ и горѣщи нерви на Караивановата главана. Колкото се отнася до намека, който се прави къмъ Г. Доковъ по поводъ на тѣзи машини, имаме честъ да заявиме, че Г. Доковъ не се интересува ни най малко отъ тѣзи машини на кундурджията редакторъ, дали тѣ го прѣскатъ добръ или слабо, защото неговата машина, която

има да прѣска лозето си, може да опрѣска всичкитѣ главини, ако такива иматъ на навъртающитѣ се около редакцията на в. „Бдителъ“ много по силно отъ колкото машината, която се продава у Караиванови. Такава машина се казва „Симфония“ и ние препорѣчваме на желающитѣ да си испитатъ такава. —

— По случай смъртта на бившия водителъ на английската либерална партия Вилиамъ Гладстонъ и защитникъ на огнетенитѣ народности въ цѣлия свѣтъ, Нашето правителство е делегирало дипломатическия ни агентъ въ Парижъ, Г-нъ Ив. Ст. Гешовъ да поднесе вѣнецъ и да присѣтствува на погребението на този филантропъ.

— Прѣзъ тая пролѣтъ въ Ломъ и Търново ще се откриятъ три практически курса по прѣдпазванията лозята отъ варазата *мана* и запознаване съ отгледванието на американскитѣ лози. Курсовѣтъ сж почнали отъ 12 Май.

— За урвнение възникналия споръ между Хаджиеновъ прѣдприемачъ на желѣзнопѣжната линия София—Романъ и правителството е назначена една тричленна комисия въ съставъ: Груевъ, прѣдсѣдателъ на апелацията въ София, Каранджуловъ членъ въ Касацията и подполковникъ Вазовъ.

— Отъ 6-й Май съ приказъ № 159 на Министерството на Вхтрѣшнитѣ работи се обявява цѣла Индия за зарамена отъ чума.

— Прѣзъ първото тримѣсечие на настоящата година отъ октроа сж постѣпили 690-709 л. и 31. Разноски по събиранитѣ имъ сж направени 4813 лева и 34 ст. Отъ тази сума 513, 888 лева и 25 ст. ще се распрѣдѣлѣтъ на 78 града, а останалитѣ между селскитѣ общини.

Пв случай падналия въ Луковитска околия градъ сж получени слѣдующитѣ двѣ телеграми:

ТЕЛЕГРАММА

Подадена отъ Луковитъ на 13/V - 2-25 м. в. Приета въ Плѣвенъ на 13/V м. в. — *Върза.*

Плѣвенъ.

Окр. Управителю,

Сега тукъ падна много силенъ градъ и счупи джамове, керемиди и пр. упостоши всичко, прѣдполага се да има поврѣда на стока и хора. Распорѣдихъ да се провери по къра и ще ви донеса допълнително. № 3382.

(подп.) Началникъ: Илиевъ.

Къмъ № 3382. Отъ събранитѣ свѣдения се узна, че падналия градъ нанесълъ врѣда на бѣтанитѣ и нивитѣ, находящи се къмъ севѣрозападната страна на околията. Загубитѣ не сж много голѣми. Тукъ много счупени джамове и плодови дървета. Тяжестъта на града 70-80 гр. Валението продължава 10 минути. Поврѣда на хора и добитѣкъ нѣма, защото послѣдний бѣ вкаранъ на пладнѣ. Свѣдения отъ околията нѣмамъ, но съмъ распорѣдилъ за събиране № 3384.

(подп.) Околийски Началникъ: Илиевъ.

Поща. Г. Неновъ, писмото Ви неможемъ да обнародваме срѣщу учителя Ви Коралевъ и учителката Атанасова, защото работитѣ, които ни се съобщаватъ, сж за разгѣдване отъ тѣхното началство. Ние забѣлѣзваме прочие, че помѣжду Ви трѣбва да има нѣкоя лична умраза, която за жалостъ твърдѣ на често я има мѣжду нашитѣ учители, които трѣбова да бѣдѣтъ за образецъ Младежи, които иматъ претенция за интелигентностъ, мѣжду тѣхъ на пръвъ планъ морала, а не само да се прозяваме по улицитѣ, че народа не цѣнятъ заслугитѣ на учителя, когато вижда, въ учителя върши дѣла, които не правѣтъ честъ и на послѣдния човѣкъ. Писмото което располагаме отъ Г. Неновъ, който, види се, да е сѣщо учителъ, е такъвъ образецъ, за това и ния рѣшихме да имъ гудиме имената.

Мюнхенеръ Найесте Нахрихтенъ

13-й Май 1898 год.

Българско-Сърбскій, Черногорскій Конфликтъ и Великата Порта.

Пишѣтъ ни отъ Константинополь: по причина на единъ маловаженъ мотивъ, който почива върху единъ прецедентъ, който не заслужава никакво внимание и не може да има никакво значение въ вървежѣтъ на великата Европейска политика, се е развила отъ ново една угрожающа опасностъ за многожелателения миръ на Балканския Полуостровъ, въ която поведението на Портата относѣще се къмъ нейнитѣ чиновници, се счита неоспорима, като виновница на първата линия. — Стрѣвнуванието на сѣрбската

пропаганда спрямо българската черква въ Македония пакъ е докарала положението до едни експеси (извънредни случки), при които турекитѣ, мѣстни власти, както и по-прѣди, защищавахъ найнапрѣдъ нападателитѣ, които безбожно нападахъ върху българитѣ, и, по този начинъ, се прѣдизвика едно високостепенно, инстинктивно—побудително раздражение помежду българскитѣ народни маси, които сж готови да се сражаватъ до отчаяние за своето най священо духовно достойние.

„Прѣзъ мѣсець Априлий 1897 г. Турското върховно началство постанови окончателно: *Кумановската черква е абсолютната собственостъ на българитѣ*; обаче, къмъ края на мѣсець Мартъ 1898 г., Косовския Валия, безъ веѣка до сега извѣстна причина, като се констатира сега: вслѣдствие на единъ натискъ отъ сѣрбското правителство върху Портата, побуди отъ ново този фаталенъ въпросъ, по такива начини, и разрѣши на сѣрбитѣ да си упражняватъ сѣщитѣ права върху въпросната черква, които упражняватъ българитѣ. —

Българския митрополитъ Синессий въ Юскюбъ протестира противъ това произволно рѣшение на Вилията, като се основа върху безвъзвратното постановление отъ Априлий 1897 г. — (за което ще поговоримъ по нататѣкъ). Въпрѣки всичко това Косовския Валия настояваше упорито върху рѣшението си, т. е. сѣрбитѣ да се ползватъ съ сѣщитѣ права, както и българитѣ, и направи окончателно, „въроятно съ най-хубавото си намѣрение“ едно прѣдложение: Кумановскитѣ българи да исплащатъ 500 турски лири, единъ видъ обезщетение, на патриархиститѣ и сѣрбитѣ изъ Куманово, за да си довѣршатъ находящата се тамъ тѣхната по малка черква. — Когато митрополитъ Синессий заяви на Валията, че Кумановската българска община е готова да исплати горѣказаната сума пари, той оттегли прѣдложението си и поиска отъ ново: българитѣ и сѣрбитѣ да се ползватъ попеременно съ правата на собственостъ въ черквата. — Българитѣ протестираха вторично противъ този произволъ на Валията. — Но, кой ги слуша?

Косовския Валия наостри, слѣдъ това, настоящето печално положение още съ това, че той испрати до великия везиръ единъ отъ него лично съставенъ протоколъ, който имаше значение на едно „ужъ“ постановление отъ Вилаетския, върховенъ съвѣтъ, въ което нововведение на взаимното ползувание съ черковнитѣ права на българитѣ и на сѣрбитѣ се изражава въ „*otfima — forma*“ като единъ законенъ, окончателенъ фактъ. — Българския митрополитъ, който е билъ длѣженъ да подпише и той този протоколъ, нѣмаше никакво извѣстие за подобна сдѣлка; слѣдъ това великия везиръ потвърди тая нововведенна черковна мода. — Великия везиръ въ съвършенно незнание на истинското положение на работата и вслѣдствие на едно мошеничество на Валията издаде единъ указъ, който е приложенъ по настоящемъ въ изпълнение. И така, вслѣдствие на горѣизложенитѣ, турски беззакония, се случи на 5/17 т. г. на първия православний Пасхалний великий день слѣдующето жално приключение:

Около 60 души сѣрби, не ще съмнѣние, по заповѣдта на вишето началство, нападахъ върху Българскитѣ общинари, находящи се въ черквата, тамъ въ врѣме на Богослужението, кждѣто, излишни сж всички коментарий, се започналъ единъ кървавъ бой. Да се осмѣли една шѣпа сѣрби, да нападне едно събрание отъ около 3000 души Българи, равно также и обстоителството, че безбройни Турски жандари и солдати да се затичатъ съ една необикновена бързина къмъ кървавото мѣстозрѣлище, и да се хвърлятъ съ хладно оръжие върху нападателитѣ Българи, доказва ясно, че тукъ въпросътъ е за единъ подготвенъ заговоръ, както се случвахъ многократно подобни нападения и въ попрѣдишнитѣ врѣмена. — Вкратцѣ, цѣлѣта на сѣрбитѣ и на тѣхнитѣ задкулисни герои е била достигната: Българитѣ бѣхъ изгонени отъ турската вторженна сила изъ черквата си и е била заключена отъ турекитѣ власти, слѣдъ това, като отнехъ насилственно черковнитѣ ключове отъ черковния ключаринъ. — Черквата, до сегашния день, въпрѣки всичкитѣ официални протести и ходотайства на Българския Екзархъ и Българското дипломатическо агентство въ Константинополь при Великата Порта и даже въ Илдъзъ, не е отворена!

Жално, прѣжално явление за насъ, Европейски гумани, образовани Божи хора!

Този прецедентъ, който самъ по себѣ си е

вече единъ важенъ факторъ да развълнува отъ ново Българскитѣ Македонски духове, се наострява още по значително чрѣзъ прѣдидущитѣ многократни прецеденти, а най сѣтне чрѣзъ настоящитѣ съпровождани се обстоятелства, които освѣтляватъ всѣкий благоразуменъ челоуѣкъ, че опаснитѣ послѣдствия, които тѣзи прецеденти ще повлѣкхъ подиря се, сж вече достатъчно узрѣли.

Още прѣди много години Кумановската Черква е била построена отъ мѣстната Българска Община съ собственитѣ ѝ срдѣства и заради това, тя е била нейната законна собственостъ. Когато прѣзъ 1870 г., общинитѣ на Православното вѣроисповѣданіе се раздѣлихъ, чрѣзъ Българската, мнима схизма въ първенци на Гръцкото Патриаршество и въ привърженци на Българския Екзархатъ, въ тѣзи мѣстности, кждѣто Екзархиститѣ образуваха болшинството, тѣхнитѣ черковни имоти сж били направо подчинени на Българския Екзархатъ и занимати отъ Българското Духовенство. — Така сжщо е станало и въ Куманово, кждѣто е било констатирано чрѣзъ една официална статистика, че Екзархиститѣ сж броели 850 кшца, а Патриархиститѣ само 120. — Тѣзи modis-vivendi, начинъ на животътъ, узакони непрѣкъснато, прѣзъ 20 години, неоспоримъ фактъ, че голѣмата Кумановска черква принадлежи на Българитѣ, а една по малка черква принадлежи на Патриархиститѣ.

Прѣзъ 1890 г. дойде изъ Юскюбъ въ Куманово Гръцкия Владика и изгони, съ помощта на Турекитѣ жандари, Българитѣ изъ Чарквата си, като претендираше, че тя, ужъ, е била законна собственостъ на Патриархиститѣ. — Черковнитѣ ключове, на които притежаваніе, спорѣдъ единъ источенъ обичай, обозначававатъ правото на собствеността, сж останали, помѣжду това, въ рждѣтъ на българитѣ, на които, обаче, не е било позволено да я отварятъ отъ ново. — Слѣдъ едни дългомѣсечни прѣговори, Коссовския Валия, съ съгласието на двѣтъ партий рѣши спорния въпросъ така: Патриархиститѣ и Екзархиститѣ да се ползватъ попеременно седмично съ правата на Богослужението и на други религиозни обрѣди. — Въпрѣки приложената вече, отъ 1893 г., практика на сръбската пропагандна въ Македония, този Modus-vivendi на попеременното ползване съ черквата сжществуваше безпрѣпятствено до 5 Януарий 1897 г. (старий стиль) т. е., до денътъ на Православния водосвѣтъ или кръщение. Въ сжщия денъ, прѣдъ началото на Литургията, една безбройна Орда (шайка) сръби нахлѣтхъ, по единъ бруталенъ начинъ, въ черковното придверие, отнематъ насилствено отъ черковния ключаръ ключевѣтъ. слѣдъ това, като го заслѣпихъ и малтретирахъ (бихъ безбожно) и избѣгахъ съ тѣхъ. — При едно понататѣшно опитване на сръбитѣ, да изгонятъ окончателно Българитѣ изъ черквата, работата е дошла до една кървава свалка, при която едно множество убити и ранени сж останали на бойното мѣсто. — Една въоражена Турска сила успѣ да отдѣли стражащитѣ се и властѣта обяви черквата за заключена, намѣсто да употреби авторитетътъ си, да се запази и по по напредъ сжществующия до сега Mobus-vivendi. Енергически постѣпки отъ страна на Българското дипломатическо Агенство въ Константинополъ и на Екзархата сждѣйствуваха къмъ назначението на една чисто турска тричленна комиссия, която е била натоварена да излѣди безпристрастно цѣлото положение на работата. — Въпрѣки това, че въ комиссията засѣдаваше единъ заявленъ Българофобъ, тя е дошла до заключение, като взе въ внимание шестикратното болшинство на Екзархиститѣ привърженци, че голѣмата Кумановска черква трѣбва да се прѣдаде изключително на Българитѣ, а малката черква е и ще бжде собственостъ на Патриархиститѣ. — Това рѣшение се порвърди отъ Валията и отъ Върховния Вилаетский Свѣтъ, разбира се, съ одобрието на Върховното началство въ Цариградъ. — На 19-й Априлий 1897 г. (старий стиль) Кумановскитѣ черкви сж били пакъ отворени и сепаратно (отдѣлно) Богослужение се държа, безъ всѣки прѣпятствия до горѣспомнатия, първий Пасхаленъ денъ н. г. прѣзъ който описания сръбский ексцесъ докарва вторично заключване на черквата.

Безъ да вземаме въ внимание старитѣ, неоспорими права на Българитѣ върху Кумановската си черква, декретираното разрѣшение на Турското висше началство отъ Априлий м. г. говори още много по краснорѣчиво за тѣхнитѣ законни права. — Въпрѣки всичко това, Портата се показва толкова слаба спрѣмо сръбскитѣ заплашвания, че тя

рисува съ добритѣ си сношения съ България. Раздражението на Българитѣ се покачи чрѣзъ това турско поведение до кулминационалната си точка и трѣбва да се страхуваме, на всѣка минута, отъ избухването на едно възстание, което не ще се ограничи само съ Кумановский Окржгъ.

Портата, която не познава, вѣроятно, сериозността на положението въ цѣлия си обемъ, е провокирала (прѣдизвикала) сама, чрѣзъ малодушното, слабо и несправедливото си поведение въ този черковно-спорний въпросъ, това естествено раздражение на Българитѣ и не ѝ остава нищо друго, освѣнъ да избира или Българското или Сръбското приятелство, или же тѣхното неприятелство.

Българитѣ искатъ сега едно принципиално въдворение, на създадения отъ самитѣ Турци, прѣзъ Априлий 1897 г. черковния sfatus-quo. — Ако портата отказва тѣхното, справедливо исканіе, въ този члучай опитванието на Българитѣ да го възстановятъ насилствено, е неизбежно и послѣдствията на това опитване ще докарватъ, спорѣдъ всѣка вѣроятностъ, до единъ Casus belli (причина за война).

Българското правителство щѣло да се тури само въ едно критическо положение прѣдъ народа си, комуто то заяви тържественно въ Народното събрание, още миналата година, че Кумановския, черковенъ въпросъ е окончателно разрѣшенъ въ полза на Българитѣ, ако то приемаше сега едни по неблагоприятни условия; и всичко това произлиза само отъ това, понеже бившия сръбски посланикъ въ Константинополъ, Владанъ Георгиевичъ, прѣтърпѣ прѣзъ пролѣтъта 1897 г., едно фiasco въ този трѣбливъ черковенъ въпросъ, а сега като сръбский Министръ — Президентъ въ Бѣлградъ, той работи неуморно да се расплаща за прѣтърпѣвшата си несполука.

Положението е, въпрѣки този нагледно — маловаженъ президентъ, толкова сериозно, че съвѣтваме на Великата порта да прѣдваря, колкото е възможно, часъ по скоро, тази угрожащата опасностъ, а на Великитѣ сили, които иматъ найваженъ интересъ въ подържаніето многожелаемия отъ всичкитѣ Европейски народи миръ на Балканския полуостровъ, да обръщатъ особено сериозно внимание върху този жизненъ Македонски черковенъ въпросъ. —

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТѢ.

в. „България“ обнародва едно писмо отъ Г. М. Балабановъ по политическата дѣятелностъ на покойния В. Гладстонъ. Този вѣстникъ обнародва едно писмо на покойния до делегатитѣ прѣзъ 1879 г. Г. г. Др. Цанковъ и М. Балабановъ, което по съдържание намѣрваме за интересно да обнародваме и въ нашия вѣстникъ. Ето го:

Hamarden, Nov: 22 — 76.

Господа български делегати Цанковъ и Балабановъ.

Получихъ днесъ и прочетохъ съ голѣмъ и живъ интересъ вашата брошура, която сте имали добрината да ми испратите.

Намѣрвамъ, че тя съдържа твърдѣ важенъ материалъ, и надѣя се, че ще намѣрите средства за распространението ѝ. За тази цѣль и азъ отъ моя страна, ще направя каквото мож. Испратихъ я и на сина си, който има да говори утрѣ по вашитѣ ратоти, а въ сжщото време ще я препорѣжъ и на нѣкои вѣстници.

Моля ви да ми испратите още два екземпляра. Притварямъ въ тука и нужнитѣ за това пощ. тимбри.

Вашиятъ възгледъ върху бждѣщото на България намѣрихъ твърдѣ удовлетворителни.

Имамъ честь, Господа, да се подпишъ.

Вашъ слуга най-покоренъ и най-вѣренъ

W. Gladston.

Американски Амазонки.

Несполуката на онаа американска госпожа, която се прѣдстави прѣдъ военно-сухопѣхний и морский департаментъ въ Вашингтонъ съ прѣдложението да организира единъ полкъ отъ 2000 жени, не е обезкуражила воинственния духъ на Американкитѣ. — По настоящемъ се организира въ Шадронъ (Штатъ Небраска) единъ ескадронъ женски солдати, които ще се отправятъ въ Куба, за да подведатъ геройскитѣ си подвизи въ изпълнение. — „Командирката, на този ескадронъ е госпожица Гирли-Адамсъ, една прѣвѣсходна всадница и, освѣнъ това, тя манипулира отлично съ карабинката и револверътъ. Тя назначи за поручици народната учителка г-ца Зуммерсъ, дѣще-

рята на единъ ветеранъ отъ гражданската война, и г-ца Виллямсъ, една хубава 19 годишна брюнетка и владѣтелка на една голѣма ферма (Мушия). — Г-ца Виллямсъ заяви, че иска да пожертвува цѣлия си имотъ за дѣлото на кубанскитѣ инсургенти (въстаници). Освѣнъ обикновеннитѣ въ страната употребявани оржжия, младитѣ амазонки ще се снабдятъ още съ едно „lazzo (lasso) единъ видъ дългътъ каишъ за ловение на дивечъ на което манипулиране тѣ разбиратъ.

Отъ музикалнитѣ ноти ff „FA“

Български. Ето единъ много хубавъ, внушителенъ примѣръ за нашитѣ даскалицы-социалиски.

НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ.

„Българска Сбирка“, подъ редакцията на С. С. Бобчевъ, книжка V за 1-й Май, има слѣдующтото съдържание:

I. П. П. Славейковъ. Кървава пѣсенъ. Пѣсинъ второ.

П. * * Дребна историйка. Разказъ.

III. П. Кисиевъ. Исторически работи.

IV. Г. Г. Стихове ми бѣдни; хвърлени въ вѣтръ... Стихотв.

V. Н. Т. П. Какъ трѣбва да се прѣподава Историята.

VI. К. Боевъ. „Сбогомъ!“ Стихотворение.

VII. Недѣлевъ. Писма изъ Рупчоско. (Пѣтни бѣлѣжки).

VIII. П. П. К. Прѣди двийсетъ години. (19-й февруарий въ гр. Одринъ). Продължение отъ кн. IV-та и край.

IX. Икономич. еволюция въ историята. Отъ Шарлъ Фавръ.

X. Дора 3-ва Бждѣщата жена. Отъ Франсуа Коппе.

XI. Церковски. 1. Прѣди оранъ. 2. Събуди ме! Стихотворения.

XII. Малки очерки и разкази. 1. Сатири въ проза. Нашиятъ интелегентни Болгаристанци. Ст. Михайловский. — П. Кисель, приказка отъ Щедрина, прѣв. Г. Нимва. III. Часовийтъ, разказъ отъ Едмондо де Амечисъ прѣв. отъ итал. Тр. К. Т-въ. — IV. Орловото гнѣздо, отъ Б. Бьернсонъ, прѣв. П. Б-ковъ.

XIII. Изъ книжнината и живота I. Въ нашинско. Въ черква и за черква: — Страстната недѣля и нейнитѣ уроци. — Великъ денъ! — Вѣрата ни и нововремскитѣ историци „съ безбоженъ квасъ“. — Безбожникъ ли е билъ Василъ Левски? — Състоянието на нашата черкова и нейнитѣ критики. С. С. Бобчевъ. — II. На чужбина. Война между С.Амер. Съедин. Шати и Испания Съобщава Н. Т. П. — По случай 100 годиш. отъ рождението на От. Конта. Д-ръ Янковъ.

XIV. Книгописъ. — I. Книжовни вѣсти. 1. Съчиненията на Тр. Китанчевъ. К. Д. С-кий. 2. Koledar на друж. Св. Мохоръ за 1898 г. Хр. П. К. 3. Начала отъ Минералогия и Геология, отъ Д-ръ Пиперовъ. V. 4. Д-ръ Рихардъ фонъ Ветщейнъ, Ржков. по Ботаника. V. 5. Докл. на Пловд. Т. Ин. Камари. 6. С. Мечъ. Алпийтъ, пр. отъ рус. Ив. Кеповъ. W. 7. Ново Доба. Книж. Друж. — II. Нови книги. — III. Нови списания. — Нови вѣстници.

XV. Малки вѣсти и бѣлѣжки. 1. Прѣводи на Вазови съчинения. 2. Юбиля.

Обявления

Излезе отъ печатъ книжката „Оженването на една мома“ трагедия въ двѣ дѣйствия II издание и се намира за проданъ у издателя ѝ.

Порѣчки не придружени съ стойността се не изпълняватъ. Отстѣпка се прави на порѣчки отъ 10-30 екземпляра 20 0/0, а отъ 30 на горѣ по 30 0/0.

Съ г. г. книжаритѣ се влиза въ спорузумение. — Цѣната ѝ е 30 стотинки.

Съ почитание:

гр. Плѣвень, 9 Май 1898 г.

Т. В. Ганчевъ.

(Словослагателъ)

ТЪРГОВСКИ ТЕВТЕРИ

Въ печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви въ гр. Плѣвень има готови отпечатани и подвързани търговски тевтери каквито закона задѣлжава всѣки търговецъ да води за напредъ, продаватъ се съ износна цѣна.

„БЪЛГАРИЯ“

1-ВО БЪЛГАРСКО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО

ВЪ ГР. РУССЕ

ОСНОВЕНЪ КАПИТАЛЪ 4,000,000 Л. ЗЛ.

Внесенъ Капиталъ — 1,500,000 л. зл.
Разни Резерви — 1,075,902 л. зл.

Застраховани капитали по клона

„ПОЖАРЪ“
за лева 382,444.597

Събрани премии за 1,118,159.96

Застраховани капитали по клона

„ЖИВОТЪ“
на 19,909,722 л. зл.

1,700,000 събрани премии и вносове

„БЪЛГАРИЯ“

Застрахова по най нови и износни премии и условия противъ
ПОЖАРЪ ЖИВОТЪ, ТРАНСПОРТЪ

и всѣкакъв видъ НЕЩАСТНИ СЛУЧАИ

Първото Българско Застрахователно дружество „България“, на основание измѣненията на уставътъ му гласуванъ и приетъ отъ VI Обикновенно Общо Събрание, отъ 1-ий Май 1898 год. разширява кръга на своитѣ операции съ въвеждане **застрахованията противъ всички видове нещастни случаи**, които би постигнали челоуѣка когато упражнява занятието си или се намира вънъ отъ него, когато е на расходка пъшкомъ, съ конѣ, кола, желѣзница, велосипедъ, параходъ или пътува по работата си. Това застрахование обема тъй сѣщо всички нещастни случаи при законна самозащита при помагание на ближния си, при спасяване на хора или имоти и пр.

Застрахованията противъ нещастни случаи, повече отъ всички други видове застрахования, отговаря на една налѣжаща икономическа нужда, защото обезпечава както застрахованитъ тѣй и семейството му противъ материалнитѣ послѣдствия отъ нещастни случаи; то се налага на всички млади и стари, богати и бѣдни, на всичкитѣ занаяти, каквито опасности и да прѣдставляватъ тѣ, и съ една дума на всичкитѣ съсловия на обществото.

Ето причинитѣ, които ни заставятъ тъй горещо да препорѣчваме това нововъведено и отъ голѣма важностъ застрахование на всички ония, които желаятъ да се възползватъ отъ неговитѣ благоприятия.

Главното управление на 1-то Българско Застрахователно Дружество „България“ счита за своя приятна длѣжностъ да съобщи на г. г. читателитѣ, че то *съблюдава и изпълнява най добросъвестно и съгласно цѣльта на застрахованieto* общитѣ условия по разнитѣ полици по застрахованията противъ **нещастни случаи**, за да може и съ това нововъведено застрахование да заслужи сѣщето довѣрие, прѣдпочитание, съ което е било удостоявано до сега по застрахованията противъ **Пожаръ, Животъ и Транспортъ**.

Подробноститѣ по това застрахование могатъ да се получатъ при всичкитѣ агенти на Дружеството.

2—80—3

Отъ Главното Управление.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ

№ 3651

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находяще се въ Орѣховското землище, а именно:

1) Къща въ с. Орѣховица, едноетажна, въ махлата „Алѣска“ съзидадена отъ кирпичъ и покрита съ кермиди, дворно мѣсто отъ три декара, сѣвди: Пхтъ, Вѣло Петковъ Шишковъ, байръ и Дено Минковъ оцѣнена за 80 лева.

Горний имотъ принадлежи на Мита Иванова отъ с. Орѣховица не е заложенъ продава се по взысканието на Стояновъ Върбенковъ сѣе отъ Плъвенъ за 192 л. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 4627 на Плъвенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ 7 Май 1898 год.

Дѣло № 1181/97 год.

2—80—2

П. С. Приставъ К. Пунджевъ

№ 3045

Извѣствамъ, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти:

1) Единъ джуганъ въ гр. Плъвенъ III кварталъ отъ камѣкъ, тухли и дървенъ материалъ, покрить съ кермиди, дължена 12 метра, ширена 4, височина 3 1/2 метра съ дворъ 130 квад. м. оцѣн. за 900 лева.

Горний имотъ принадлежи на Томо Н. Тапуровъ отъ гр. Плъвенъ не е заложенъ продава се по взысканието на Стояновъ Върбенковъ отъ гр. Плъвенъ за 893 лева лихвитъ и др. разноски по изпълнителния листъ № 4714 на Плъвенский гр. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна на горѣ.

Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ 6 Май 1898 год.

2—77—2

пом. сѣд. Приставъ: П. Д. Вълковъ.

№ 3478

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продаватъ на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Долни Джбнишкото землище а именно:

1) Нива въ „Милень Кладенецъ“ 9 дек. оцѣнена за 45 лева. 2) Нива въ сѣщ. мѣстностъ 11 декар. оцѣнена за 55 лева. 3) Нива въ „Чекръка“ 18 декар. оцѣнена за 90 лева. 4) Нива въ „Гостурковъ Гиранъ“

12 декара оцѣнена 60 лева. 5) Нива въ „Камина“ 12 декара оцѣнена 60 лева. 6) Нива въ „Милень Кладенецъ“ 8 декара оцѣнена 40 лева. 7) Нива въ „Поглъдецъ“ 40 дек. оцѣнена 200 лева. 8) Градина въ село при „Чешмата“ 2 декара оцѣнена 14 лева. 9) Градина въ сѣщата мѣстностъ отъ 2 декара оцѣнена 14 л. и 10) Градина въ сѣщата мѣстностъ 1/2 дек. оцѣн. 4 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Пона П. Димитрова отъ с. Дол. Джбникъ не сѣ заложенъ продаватъ се по взысканието на Стояновъ Върбенковъ и Сѣе отъ гр. Плъвенъ за 735 лева лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1798 отъ Плъв. Мир. Сѣдия. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цена. Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ 1 Май 1898 год.

Дѣло № 750 отъ 93 год.

2—78—2

п. Сѣдеб. Приставъ: К. Пунджевъ

№ 3481

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продаватъ на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Мѣхленското землище а именно:

1) Нива въ „Бранитѣ“ 30 декар. оцѣнена 150 л.
2) „ „ „Брѣстеликъ“ 9 „ „ 45 л.
3) „ „ „Алиовъ гробъ“ 7 „ „ 35 л.
4) „ „ „Стар. Плъв. пхтъ“ 7 дек. оцѣн. 35 л.
5) „ „ „Орѣховски пхтъ“ 7 дек. оц. 35 л.

6) Нива въ „Подъ пхтъ“ 6 дек. оц. 30 лева 7) Нива Плъв. пхтъ 5 дек. оцѣн. 25 л. 8) Нива въ „Милень пхтъ 5 дек. оцѣн. 25 л. 9) Нива въ задъ Лозята 4 дек. оц. 20 л. 10) Нива въ Тръст. гиранъ 9 декара оц. 45 л. 11) Нива въ край Искара 25 дек. оцѣн. 125 л. 12) Градина съ бранище въ „Влашки пхтъ“ 5 дек. оц. 40 л. 13) Лозе въ Стар. лозя 5 дек. оц. 4 л. 14) Върбакъ въ Край водата отъ 5 дек. оцѣн. 40 л. 15) Ливада въ Гатовъ върхъ 25 дек. оц. 200 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Пенчо Петровъ отъ с. Мѣхлата не сѣ заложенъ продаватъ се по взысканието на Стояновъ Върбенковъ отъ гр. Плъвенъ за 938 лева и 55 ст. лихв. и др. разноски по изпълнит. листъ № 2698 на Плъв. Окрѣженъ Сѣдъ.

Разглеждане книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцел. ми. гр. Плъвенъ 2 Май 1898 год. Дѣло № 426/97 г пом. Сѣд. Приставъ: К. Пунджевъ. 2—79—2

№ 3479

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находяще се въ Орѣховското землище, а именно:

1) Нива въ „Полова Падина“ 22 декара 1 аръ

оцѣнена 111 лева; 2) Нива въ „Сува Чумша“ 8 дек. 5 ара оцѣнена 42 лева 50 ст. 3) Нива въ „Трогана“ 11 декара оцѣн. 55 лева. 4) Нива въ Трогана 9 дек. 7 ара оцѣн. 48 лева 5) Нива въ Гигенски пхтъ 12 декара оцѣн. 60 лева. 6) Нива въ „Джлбока пхтина“ 8 декари 3 ара оцѣн. 42 1/2 лева. 7) Орманъ въ Големия орманъ 7 декари 5 ара оцѣн. 35 лева. 8) Лозе въ Джрвар. пхтъ 2 дек. 5 ара оцѣн. 50 лева. 9) Лозе Майновицъ 1 дек. 9 ара оцѣн. 10 лева. 10) Орманъ и ливада въ „Куза“ 1 декаръ 6 ара оцѣн. 10 лева. 11) Градина съ Върбакъ въ селото 6 ара оцѣн. 42 л.

Горните имоти принадлежатъ на Христо Склъвъ Ярчовъ отъ с. Орѣховица не сѣ заложенъ продаватъ се по взысканието на Стояновъ Върбенковъ отъ гр. Плъвенъ за искъ 144 л. 25 ст. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 288 на Плъвен Допъл. Мир. Сѣдия. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ 13 Май 1898 год. Дѣло № 725/96 г.

пом. сѣд. Приставъ: К. Пунджевъ. 1—63—2

№ 3483

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находяще се въ Орѣховското землище, а именно:

1) Нива въ „Никополски пхтъ“ отъ 24 1/2 декара оцѣнена за 212 лева и 50 ст.

2) Нива въ „Плъвенский пхтъ“ отъ 20 декара оц. за 100 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Велчо Цоловъ отъ с. Орѣховица не сѣ заложенъ продаватъ се по взысканието на Стояновъ Върбенковъ отъ градъ Плъвенъ за 880 л. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 656 на Плъвенский Окр Сѣдъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цена. Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ 15 Май 1898 год.

Дѣло № 119/98 год.

1—85—2

П. Сѣдебенъ Приставъ: К. Пунджевъ.

№ 3475

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продаватъ на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Орѣховското землище а именно:

1) Къща въ с. Орѣховица въ „Долната махла“ простъ материалъ, дворъ 1 декаръ 8 ара, при сѣседи: Пхтъ, Могила, Цѣко Христовъ и градина на С. Петковъ оцѣнена 60 лева. 2) Нива въ „Джлбока падина“ отъ 12 декари оцѣнена за 60 лева. 3) Нива въ „Малъкъ растворъ“ отъ 5 декари 9 ара оцѣнена 30 лева. 4) Лозе въ „Майновецъ“ отъ 1 декаръ и 6 ара оцѣнено 10 лева. 5) Лозе въ „Майновецъ“ 1 декаръ и 1 аръ оцѣнено 8 лева. 6) Градина „Подъ село“ отъ 5 дек. оцѣнена 30 лева. 7) Нива въ „Печелия“ отъ 10 декари оцѣнена 50 лева.

Горний имотъ принадлежи на Никола Цоловъ отъ с. Орѣховица не е заложенъ продава се по взысканието на Стояновъ Върбенковъ отъ гр. Плъвенъ за 195 л. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3739 на Плъвенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ 13 Май 1898 г. Дѣло № 682/97 г.

пом. сѣд. Приставъ: К. Пунджевъ. 1—81—2

№ 3480

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ трѣгъ въ канц. ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находяще се въ Орѣховското землище а именно:

1) Нива въ „Иолова падина“ отъ 9 декари и 8 ара оцѣнена 50 л. 2) Нива въ „Мейкова падина“ отъ 9 декара оцѣнена 45 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Вѣлчо Цоновъ отъ с. Орѣховица не сѣ заложенъ продаватъ се по взысканието на Стояновъ Върбенковъ отъ гр. Плъвенъ за искъ 140 л. 30 ст. лихвитъ и други разноски по изпълнителния листъ № 1431 на Плъв. Допълн. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Разглеждане книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ 14 Май 1898 годна.

1—82—2

Дѣло № 910/96 г. п. с. Приставъ: К. Пунджевъ

№ 3482

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ трѣгъ въ канцелар. ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Орѣховското землище а именно:

1) Къща (конторъ) съзидадена отъ простъ дървенъ материалъ, съ дворно мѣсто отъ 2 декара, при сѣседи: отъ двѣ страни пхтъ, пасеце и Вацо Георгиевъ оцѣнена за 50 лева.

Горния имотъ принадлежи на Христо Върбановъ отъ с. Орѣховица не е заложенъ продава се по взысканието на Стояновъ Върбенковъ отъ гр. Плъвенъ за 417 л. лихвитъ и други разноски по изпълнителния листъ № 1425 на Плъв. Допълн. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ 1 Май 1898 год. Дѣло № 912/96 г.

пом. сѣд. Приставъ: К. Пунджевъ. 1—84—2

Печатница на Бр. Ст. Вояджиевъ—Плъвенъ